

Sygnatura akt: V GC 366/18

POSTANOWIENIE

K., dn. 06 czerwca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu V Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Magdalena Berczyńska - Bruś

Protokolant Anna Woźniakowska

po rozpoznaniu w dniu 06 czerwca 2018 roku w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa – (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki komandytowej w O.

przeciwko – T. S.

o zapłatę

postanawia:

1. odrzucić pozew,
2. zasądzić od powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki komandytowej w O. na rzecz pozwanego T. S. kwotę 3 617,00 złotych (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

SSR Magdalena Berczyńska - Bruś

Sygn. akt V GC 366/18

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa w O. pozwem z dnia 12 grudnia 2017r. wniósł o zasądzenie nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym od pozwanego T. S. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą T. S. Przedsiębiorstwo (...) w Restrukturyzacji w O. kwoty 22.399,07 zł z ustawowymi odsetkami od kwot i dat w nim wskazanych.

W dniu 27 grudnia 2017r. Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Kaliszu wydała nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, zgodnie z żądaniem pozwu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pełnomocnik pozwanego T. S. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda zwrotu kosztów postępowania. W uzasadnieniu przyznał, że strony w dniu 29 marca 2013r zawarły umowę o prowadzenie Księgi przychodów i rozchodów, w której powód zobowiązał się do prowadzenia dokumentacji księgowej i podatkowej. Powód domaga się zapłaty wynagrodzenia za usługi świadczone od marca 2017r., a w dniu 10 kwietnia 2017r. Sąd Rejonowy w Kaliszu, V Wydział Gospodarczy Sekcja do spraw Upadłościowych i Restrukturyzacyjnych, w sprawie o sygn. akt V GR 3 /17 otworzył postępowanie sanacyjne pozwanego. Wierzytelności w stosunku do pozwanego powstałe przed dniem otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego umieszczane są w spisie wierzytelności a zatem postępowania dotyczące masy sanacyjnej mogą być wszczęte i prowadzone wyłącznie przez zarządcę albo przeciwko niemu.

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z art. 310 Prawa restrukturyzacyjnego otwarcie postępowania sanacyjnego nie wyłącza możliwości wszczęcia przez wierzyciela postępowań sądowych, administracyjnych, sądownoadministracyjnych i przed sądami polubownymi w celu dochodzenia wierzytelności podlegających umieszczeniu w spisie wierzytelności. Koszty postępowania obciążają wszczynającego postępowanie, jeżeli nie było przeszkód do umieszczenia wierzytelności w całości w spisie wierzytelności. Zgodnie zaś z art. 311 ust. 1 Prawa restrukturyzacyjnego postępowania sądowe, administracyjne, sądownoadministracyjne i przed sądami polubownymi dotyczące masy sanacyjnej mogą być wszczęte i prowadzone wyłącznie przez zarządcę albo przeciwko niemu. Postępowania te zarządca prowadzi w imieniu własnym na rzecz dłużnika. Jedynie do postępowań w sprawach o należne od dłużnika alimenty oraz odszkodowania i renty z tytułu odszkodowania za wywołanie choroby, niezdolności do pracy, kalectwa lub śmierci oraz z tytułu zamiany uprawnień objętych treścią prawa dożywocia na dożywotnią rentę przepisu ust. 1 nie stosuje się.

Przepis ust. 1 należy stosować do wszelkich postępowań dotyczących mienia wchodzącego w skład masy sanacyjnej jak jej pozycje czynne (aktywa) lub bierne (pasywa), bez względu na to, czy chodzi o postępowanie będące już w toku, czy też o postępowanie, które zostaje wszczęte w toku postępowania sanacyjnego. Nie ma przy tym znaczenia, w jakiej roli dłużnik występuje w danym postępowaniu (w procesie np. w roli powoda czy pozwanego), w żadnym bowiem razie nie może on reprezentować masy sanacyjnej (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 14.2.2003r., IV CKN 1750,PB 2003, Nr 7-8). Dotyczy to również sytuacji, w której dłużnik sprawuje zarząd nad całością lub częścią przedsiębiorstwa (art. 288 ust. 3 Prawa restrukturyzacyjnego)

„Z chwilą otwarcia postępowania sanacyjnego dłużnik z reguły traci na rzecz zarządcy prawo zarządzania i rozporządzania majątkiem stanowiącym masę sanacyjną, aczkolwiek nadal pozostaje jego formalnym właścicielem. W konsekwencji tego rozwiązania dłużnik nie może być stroną żadnego postępowania sądowego, administracyjnego, sądownoadministracyjnego i polubownego dotyczącego majątku wchodzącego w skład masy sanacyjnej. Stroną postępowania dotyczącego tego majątku może być tylko zarządca, który jednak – podobnie jak wykonawca testamentu, kurator spadku oraz syndyk masy upadłości, jest tzw. stroną zastępczą. Istotne znaczenie ma tu okoliczność, że reguły zastępowania dłużnika przez syndyka lub zarządcę w danym postępowaniu są takie same (art. 144 ust. 1 – 3 Prawa upadłościowego i art. 311 ust.1 i 2 Prawa restrukturyzacyjnego), co powoduje, że wyjaśnienia orzecznictwa i doktryny dotyczące funkcji syndyka mogą być w pełni wykorzystane przy wyjaśnieniu roli zarządcy w postępowaniu sanacyjnym” – „Prawo restrukturyzacyjne” Gurgul 2018, wyd. 2.

Zgodnie z art. 144.ust.1 ustawy z dnia 28 lutego 2003r. Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz.U.Nr 60, poz.535) jeżeli ogłoszono upadłość obejmującą likwidację majątku upadłego, postępowania sądowe i administracyjne dotyczące masy upadłości mogą być wszczęte i dalej prowadzone jedynie przez syndyka lub przeciwko niemu.

Zgodnie zaś z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 30 marca 1992r., III CZP 22/92 (OSNCP z 1992r., Nr 11, poz. 188), pozew przeciwko upadłemu wniesiony po ogłoszeniu upadłości o należność dotyczącą jej masy podlega odrzuceniu.

Z treści uzasadnienia w/w uchwały można wyciągnąć wniosek, że art. 144.ust. 1 Prawa upadłościowego i naprawczego (dawny art. 60 Prawa upadłościowego) jest normą o charakterze procesowym, wyłączającą możliwość skutecznego zainicjowania jakiegokolwiek postępowania sądowego z udziałem upadłego o mienie określone w tym przepisie. Powoduje ona niemożność rozpoznania przez sąd w określonym czasie określonych spraw cywilnych i gospodarczych, czyli w istocie rzeczy stanowi przejściowy brak drogi sądowej.

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania, należy potwierdzić, że orzecznictwo Sądu Najwyższego, dotyczące art. 144 ust. 1 – 3 Prawa upadłościowego zachowuje aktualność wobec art. 311 ust.1 i 2 Prawa restrukturyzacyjnego.

Wierzytelności których powód dochodzi pozwem powstały przed dniem otwarcia postępowania sanacyjnego dłużnika i droga sądowa do ich dochodzenia od dłużnika jest czasowo niedopuszczalna, a wierzyciel mógł zgłosić swoją wierzytelność sędziemu komisarzowi, stosownie do przepisów prawa restrukturyzacyjnego.

Z uwagi na powyższe, Sąd podzielając przedstawione stanowisko Sądu Najwyższego, na podstawie art. 199 § 1 pkt 1 i § 3 k.p.c. orzekł jak w sentencji postanowienia.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 kodeksu postępowania cywilnego.

SSR Magdalena Berczyńska - Bruś